

Allemaal rommel

Wij, mijn vrouw en ik, bezoeken – als de gelegenheid zich voordoet – met veel genoegen de Franse rommelmarkten. We vinden en kopen er soms datgene waarvan we niet wisten dat we het wilden hebben, maar ervaren de uitgestalde waren ook als een belangwekkende tentoonstelling van wat deze wereld te bieden heeft. *Vide-grenier, brocante, marché aux puces, foire à tout, foire antiquités brocante* of *bric à brac*, de benaming zegt meer over de exposanten – ‘*professionnels*’ of ‘*habitants autorisés*’ – en de daaraan gekoppelde vraagprijs, dan over de kwaliteit van de aangeboden waar.

In Cazals, een gezellige markt met zo'n 350 handelaren die jaarlijks in augustus wordt gehouden, ontmoeten we kennissen, die net zoals wij ook graag een markt in de buurt bezoeken. In hun gezelschap hun gast, die in de loop van het gesprek opmerkte dat het aangeboden allemaal rommel was.

Ondanks dat ik als verzamelaar van oude technische rommel na deze opmerking wat aarzelde, liet op de vraag ‘Hebben jullie nog wat gevonden’, mijn aankoop zien; een gedeeltelijk gevuld vies kistje, eens een fraaie passerdoos, maar als zodanig nauwelijks meer te herkennen. De anderen hadden daarentegen twee schattige pastels op de kop kunnen tikken.

Later overdacht ik de uitspraak ‘allemaal rommel’. Ik bedacht dat mevrouw – vanuit haar visie, uiteraard – gelijk had, maar ook dat de opmerking in wezen het intrappen van een open deur was. Op al de bovengenoemde markten worden immers spullen aangeboden waarvan iemand heeft gezegd ‘Wat moet ik er mee? gevolgd door ‘Weg met die oude troep!’. Toch staan dit soort markten hoog genoteerd als vakantie-attractie en worden er over het algemeen goede zaken gedaan.

Het is bekend, dat wat voor de één rommel is, voor de ander een aardig hebbeding betekent. Maar de opmerking ging voor mij verder. Want wat maakt dat

iets rommel is, of positiever gesteld, wat maakt dat iets van waarde is? Is datgene wat musea laten zien – vaak artikelen die anderen niet meer wilden – waardevol? Heel vroeger scheen dat duidelijker. Musea – trouwens óók kermisattracties – lieten merkwaardige en onbekende zaken zien, uit verre landen of soms van zeer dichtbij ‘tot leering ende vermaeck’. Niet zelden ging het om geroofde zaken en ging het niet per definitie over rommel die een ander niet bliefde.

Overigens, afgezien van de musea die ‘kunstuitingen’ laten zien, tonen musea over het algemeen artikelen die anderen aan het vuilnisvat zouden toevertrouwen. Of het nu hoedenspelden, rekenlinialen, oude schrijfmachines, locomobielen of complete fabrieksinterieurs betreft.

Men zegt wel eens dat ieder mens begrip heeft van wat mooi is en wat niet. Het is best mogelijk dat er in ons iets is dat bepaald wat esthetisch verantwoord is en wat niet. Maar het valt niet te ontkennen dat dat iets – in ieder geval voor een belangrijk deel – tijdsgebonden is. En waarom is een door Napoleon's leger geroofde Egyptische sculptuur, getoond in het Louvre mooi, en de replica in de winkel ernaast niet? Waarom is de Kunst van een ‘erkend kunstenaar’ geweldig, en iets vergelijkbaars van een ander maar niks?

Allemaal rommel...? Waarschijnlijk zijn de bezoekers van rommelmarkten dié mensen, die het leuk, spannend vinden, dat ze iets tegen kunnen komen wat in hun ogen het niveau van ‘rommel’ ontstijgt. Ze vragen naar de prijs, bieden en kopen misschien, en weten dat zij mogelijk de enigen zijn die opmerkten dat tussen de rommel iets waardevols zat.

De passerdoos lijkt inmiddels weer op een passerdoos. Hij staat nu werkeloos mooi te wezen. Ik kijk er bij gelegenheid met veel plezier naar.

Harrie van Dooren

Ontwerper van rioleringsrekenliniaal: K. Kasper 1911 – 2005

Op 18 augustus is overleden de heer K. Kasper. Enkelen uit onze Kring zullen zich de hem herinneren van IM-2000 in Ede, waar hij eregast was en waar zijn ‘rioleringsliniaal - systeem Kasper’ als bouw pakket het cadeau was dat alle deelnemers aan de meeting uit zijn hand ontvingen. De heer Kasper is op de hoge leeftijd van ruim 93 jaar van ons heen gegaan. De begrafenis heeft in Enschede plaats gevonden op 23 augustus 2005. De uitvaartdienst in de kerk aldaar was heel warm en stijlvol. De heer Kasper heeft een zeer actief en productief leven gehad. In alle toespraken tijdens het afscheid werd hij hooglijk geprezen voor zijn vele activiteiten op maatschappelijk en sociaal terrein en in zijn diverse kerkelijke functies. Ook zijn technische kwaliteiten werden goed belicht.

Ik heb namens onze ‘Kring’ de condoleances overgebracht aan mevrouw Kasper, de kinderen en kleinkinderen. Ikzelf bewaar heel plezierige herinneringen aan hem van de diverse bezoeken die ik aan het echtpaar Kasper heb gebracht in de periode dat ik zijn verhaal over ontwerp, productie en toepassing van zijn rekenliniaal uit zijn mond heb kunnen noteren en later publiceren.

Geïnteresseerden kunnen het artikel over hem lezen in de ‘Journal of the Oughtred Society’, Vol.7, No.2, Fall 1998 en in mijn boek ‘Calculating on slide rule and disc. 2x3 approximately 6. Portrait of an era’.

IJzebrand Schuitema